

DECIZIE nr. 206 din 4 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

EMITENT

• **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 313 din 13 mai 2010**

Data intrării în vigoare 13-05-2010

Ioan Vida - președinte

Acsinte Gaspar - judecător

Aspazia Cojocaru - judecător

Petre Lăzăroiu - judecător

Ion Predescu - judecător

Puskas Valentin Zoltan - judecător

Augustin Zegrean - judecător

Antonia Constantin - procuror

Ioana Marilena Chiorean - magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\)-\(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Marian Ionel Gherman, Victoria Mariana Ioan, Dumitru Ioniță, Gheorghe Ivan, Ana Maria Ilie, Laurenția Camelia Lică, Dimitrie Bogdan Licu, Elena Oltenceanu, Andreea Oprea, Nicoleta Pantilie, Florin Predescu, Răzvan Horațiu Radu, Alexandru Țurlea și Sorin Cezar Voicu în Dosarul nr. 6.677/301/2009 al Judecătoriei Sectorului 3 București - Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului nr. 7.693D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.082D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Daniela Georgeta Enache, Elena Veronica Andreea Iura, Adriana Macarie, Elena Aneta Popa și Alina Gabriela Tambulea în Dosarul nr. 8.783/302/2009 ale Judecătoriei Sectorului 5 București - Secția a II-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.095D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, ridicată de Antonela Anemary Costache, Liliana Ciupercă, Viorica Dinu, Cristian Jipa, Brândușa Elena Gheorghe, Manuela Carmen Mladin, Grațiana Monica Constantin, Ioana Cleopatra Radu, Iosefina Pârvu, Elena Burlan, Florentina Vasilățeanu, Irina Mirela Vâlceanu, Mitu Stegaru, Mihaela Niță, Cristina Carmen Craiu, Geanina Teodorovici, Mihai Rotaru și Alin Valentin Vișan în Dosarul nr. 22.135/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 8.082D/2009 și nr. 8.095D/2009 la Dosarul nr. 7.693D/2009, având în vedere că acestea au un obiect parțial identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor [art. 53 alin. \(5\) din Legea nr. 47/1992](#), dispune conexarea dosarelor nr. 8.082D/2009 și nr. 8.095D/2009 la Dosarul nr. 7.693D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, pentru aceleași motive ca și cele reținute în [Decizia Curții Constituționale nr. 784 din 12 mai 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.677/301/2009, Judecătoria Sectorului 3 București - Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\)-\(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Marian Ionel Gherman, Victoria Mariana Ioan, Dumitru Ioniță, Gheorghe Ivan, Ana Maria Ilie, Laurenția Camelia Lică, Dimitrie Bogdan Licu, Elena Oltenceanu, Andreea Oprea, Nicoleta Pantilie, Florin Predescu, Răzvan Horațiu Radu, Alexandru Țurlea și Sorin Cezar Voicu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

Prin Încheierea din 21 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.783/302/2009, Judecătoria Sectorului 5 București - Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\)-\(3\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având

ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Daniela Georgeta Enache, Elena Veronica Andreea Iura, Adriana Macarie, Elena Aneta Popa și Alina Gabriela Tambulea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

Prin Încheierea din 28 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 22.135/299/2009, Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Antonela Anemary Costache, Liliana Ciupercă, Viorica Dinu, Cristian Jipa, Brândușa Elena Gheorghe, Manuela Carmen Mladin, Grațiana Monica Constantin, Ioana Cleopatra Radu, Iosefina Pârvu, Elena Burlan, Florentina Vasilățeanu, Irina Mirela Vâlceanu, Mitu Stegaru, Mihaela Niță, Cristina Carmen Craiu, Geanina Teodorovici, Mihai Rotaru și Alin Valentin Vișan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că suspendarea executării hotărârilor judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar și eşalonarea plății acestora până în 2012 încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1)-(3), art. 44 și art. 53. Totodată, se susține că dispozițiile de lege criticate încalcă art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, ținând cont de faptul că instanța constituțională a constatat încălcarea aceluiași text constituțional atunci când prin [Decizia nr. 784 din 12 mai 2009](#) a declarat ca fiind neconstituționale dispozițiile [art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008](#), prin care, de asemenea, se prevedeau eşalonări cu privire la executarea unor categorii de hotărâri judecătorești.

Judecătoria Sectorului 3 București - Secția civilă, Judecătoria Sectorului 5 București - Secția a II-a civilă și Judecătoria Sectorului 1 București și-au exprimat opinia în sensul temeiniciei excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile criticate încalcă dreptul la un proces echitabil, consacrat prin art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit dispozițiilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile [Legii nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, având următorul cuprins:

"Art. 1. - (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:

a) în anul 2010 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;

b) în anul 2011 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;

c) în anul 2012 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice cerere de executare silită se suspendă de drept.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicii prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(4) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin sectorul bugetar se înțelege autoritățile și instituțiile publice a căror finanțare se asigură astfel:

a) integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral din venituri proprii."

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 1 alin. (5) privind respectarea

Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii și principiul potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege, art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate și art. 115 alin. (4) și (6) privind delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor de lege criticate s-a pronunțat prin [Decizia nr. 188 din 2 martie 2010](#), nepublicată încă*), prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate ca și cele invocate în prezenta cauză, respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#), cu următoarea motivare:

Notă *) [Decizia Curții Constituționale nr. 188 din 2 martie 2010](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010.

I. Susținerea potrivit căreia [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) încalcă prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție este neîntemeiată. Curtea, în jurisprudența sa, a statuat, în mod constant, că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei "a căror reglementare nu poate fi amânată" ([Decizia nr. 255 din 11 mai 2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005).

Curtea a mai arătat, prin [Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Cu privire la criteriul obiectiv necesar pentru aprecierea situației extraordinare, Curtea a reținut, cu prilejul pronunțării [Deciziei nr. 255 din 11 mai 2005](#), că "invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...). Întrucât însă asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acesteia un caracter arbitrar, de natură să creeze dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative. S-ar ajunge, astfel, ca un criteriu de constituționalitate - situația extraordinară -, a cărui respectare este prin definiție supusă controlului Curții, să fie, practic, sustras unui atare control, ceea ce ar fi inadmisibil". Totodată, cu prilejul pronunțării [Deciziei nr. 421 din 9 mai 2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că "urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare".

Mai mult, Curtea a statuat că nu se constituie într-o situație extraordinară cazurile "cu implicații financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești. Aceste aspecte țin de oportunitatea adoptării reglementării" ([Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 6 februarie 2009, și [Decizia nr. 784 din 12 mai 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009).

Raportat la cauza de față, Curtea observă că Guvernul a motivat situația extraordinară ca fiind determinată de:

- dificultățile întâmpinate cu privire la executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar;
- influența substanțială asupra bugetului de stat pe anul 2009 pe care o are executarea, în condițiile dreptului comun, a titlurilor executorii;
- necesitatea menținerii echilibrului bugetare și, în mod implicit, nerespectarea angajamentelor interne și internaționale asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar.

Având în vedere jurisprudența sa cu privire la art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea urmează să analizeze fiecare dintre aceste motive invocate de Guvern pentru a stabili dacă implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești, în situația dată, se circumscriu situației extraordinare sau unor elemente de oportunitate. O atare analiză este necesară pentru a stabili dacă un considerent de principiu rezultat din jurisprudența Curții Constituționale, în speță fiind vorba de [Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009](#) și [Decizia nr. 784 din 12 mai 2009](#), este aplicabil fără nicio circumstanțiere sau, din contră, în funcție de circumstanțele speței să îi poată fi adăugat un corectiv și să poată fi considerată ca fiind o situație extraordinară.

Astfel, se observă că instanța de contencios constituțional, prin [Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, a reținut că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională. Aceasta este premisa de la care Curtea urmează să analizeze relevanța motivelor invocate de Guvern în adoptarea ordonanței de urgență criticate.

Primul motiv pentru justificarea situației extraordinare este cel ce vizează dificultățile întâmpinate cu privire la executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar. Un atare motiv privit ut singuli nu justifică existența unei situații extraordinare, de aceea Curtea va proceda la analiza și a următoarelor două motive invocate de Guvern, respectiv influența negativă pe care executarea titlurilor executorii le-ar avea asupra bugetului de stat și creșterea deficitului bugetar. Aceste ultime două

motive sunt susținute de faptul că valoarea titlurilor executorii având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar este foarte mare din moment ce nu este vorba despre titluri executorii singulare sau care afectează un anumit domeniu de activitate, ci despre o chestiune sistemică, la nivel statal. Nici aceste motive primate ut singuli nu justifică existența unei situații extraordinare, însă, privind toate cele trei motive în mod cumulat și plecând de la premisa constatată de către Curte prin [Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009](#), Curtea Constituțională ajunge la concluzia că, în cauza de față, există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume de la condițiile concrete în care executarea titlurilor executorii se face cu respectarea Codului de procedură civilă, respectiv a [Ordonanței Guvernului nr. 22/2002](#) privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, după caz, astfel încât consideră că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție. Prin urmare, Curtea constată că există o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului care pune în pericol un interes public, respectiv stabilitatea economică a statului român.

De asemenea, Curtea constată că ordonanța de urgență a fost adoptată în vederea atenuării efectelor unei stări de criză economică generalizată. O atare finalitate economică implică, în mod necesar și neechivoc, o reglementare juridică primară, rapidă, unitară și energică. În consecință, adoptarea măsurii criticate reclamă, în mod indubitabil, urgență; or, reglementarea urgentă a situației rezultate în condițiile de criză economică nu putea fi făcută în mod rapid și rezonabil nici prin asumarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului asupra unui proiect de lege și nici prin adoptarea unui proiect de lege cu procedura de urgență. În aceste condiții, pentru conservarea stabilității economice a statului, singurul instrument rămas la îndemâna Guvernului a fost adoptarea unei ordonanțe de urgență.

Pentru aceste motive, Curtea constată că reglementarea criticată îndeplinește exigențele urgenței prevăzute în art. 115 alin. (4) din Constituție.

În consecință, Curtea constată că, în anumite situații extreme, precum în cea de față, implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești se pot constitui într-o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, în măsura în care asemenea măsuri sunt motivate, în mod fundamentat, de apărarea stabilității economice a statului român. O atare situație extraordinară, în mod evident, are un caracter temporar, regula în această materie fiind executarea hotărârilor judecătorești în conformitate cu dreptul comun în materie, respectiv Codul de procedură civilă sau [Ordonanța Guvernului nr. 22/2002](#), după caz, chiar dacă debitor este statul. Altfel, Guvernul nu poate uza de reglementarea, în viitor, în mod nelimitat, a unor proceduri derogatorii de la dreptul comun atunci când statul este debitor; este sarcina statului să găsească soluții pentru executarea conformă a hotărârilor judecătorești, potrivit dreptului comun. În caz contrar, nu ar mai exista o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, ci, mai degrabă, s-ar pune în evidență elemente de oportunitate legislativă.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate pentru motivele ce vor fi expuse mai jos:

1. Pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat coroborate cu cele ale art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești nu poate fi reținută din moment ce Guvernul nu refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, le recunoaște și își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în actul normativ contestat. Prin urmare, Curtea constată că ordonanța de urgență nu este o măsură prin care se interzice nici măcar temporar executarea unei hotărâri judecătorești și, în consecință, nu reprezintă o imixtiune a puterii legislative în procesul de realizare a justiției.

2. Critica ce privește art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea este evident neîntemeiată, întrucât textul criticat se aplică pentru viitor, neexistând, în acest sens, nicio urmă de îndoială.

3. Nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele "Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene" împotriva Belgiei, 1968, Marckx împotriva Belgiei, 1979, Rasmussen împotriva Danemarcei, 1984, Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit, 1985, Gaygusuz împotriva Austriei, 1996, Larkos împotriva Cipru 1999, Bocancea și alții împotriva Moldovei, 2004). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele dintre diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele "Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene" împotriva Belgiei, 1968, Gaygusuz împotriva Austriei, 1996, Bocancea și alții împotriva Moldovei, 2004).

Or, în cauza de față, astfel cum s-a arătat și mai sus, măsura contestată urmărește un scop legitim - asigurarea stabilității economice a țării - și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere - executarea eşalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Astfel, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

Toate acestea duc la concluzia că ordonanța de urgență criticată este conformă art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

4. Cu privire la invocarea art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și la un proces echitabil, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale - [Decizia nr. 458 din 31 martie 2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, - "procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau a altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația". Însă, așa cum s-a arătat și mai sus, actul normativ criticat este o măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța. Faptul că acesta își execută creanța într-o perioadă de 3 ani nu reprezintă o durată excesivă a executării unei hotărâri judecătorești, datorită caracterului sistemic al problemelor apărute în legătură cu executarea titlurilor executorii ale personalului bugetar. De altfel, chiar și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, soluționând Cererea nr. 60.858/00 și pronunțând Decizia de admisibilitate din 17 septembrie 2002 în Cauza Vasyl Petrovych Krapivnytskiy împotriva Ucrainei, a apreciat că un termen de 2 ani și 7 luni de executare a unei hotărâri judecătorești nu este excesiv în condițiile concrete ale cauzei, respectiv lipsa vădită de fonduri a unității militare debitoare. Totodată, în Cauza Burdov împotriva Rusiei, 2002, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că o autoritate statală nu ar putea să invoce lipsa de lichidități pentru a justifica refuzul de a executa o condamnare. Or, în cauza de față, Guvernul român nu numai că nu refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci se obligă la plata eşalonată a sumelor prevăzute prin acestea. Executarea eşalonată a unor titluri executorii care au ca obiect drepturi bănești nu este interzis în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea uno icto constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare pe care Guvernul o poate aplica.

Curtea mai constată că [art. 25 alin. \(1\) din Legea bugetului de stat pe anul 2010 nr. 11/2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 27 ianuarie 2010, prevede că "ordonatorii principali de credite efectuează plata titlurilor executorii, conform [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, din sumele aprobate la titlul «Cheltuieli de personal»" ceea ce echivalează cu impunerea unei obligații de rezultat în sarcina acestora. Totodată, astfel cum prevede art. 25 alin. (2) din aceeași lege, "prin hotărâre a Guvernului, în cazuri temeinic justificate, în ultima lună a fiecărui trimestru pot fi majorate sumele aprobate la titlul «Cheltuieli de personal» în bugetele ordonatorilor principali de credite finanțați integral de la bugetul de stat, pentru acoperirea necesarului de credite bugetare pentru plata titlurilor executorii prevăzute de [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#), în mod eşalonat pe parcursul anului 2010, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice - «Acțiuni generale»". Acest aspect relevă grija pe care legiuitorul delegat o acordă executării întru totul a hotărârilor judecătorești ce cad sub incidența [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#).

5. Cu privire la dreptul de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie, deci, o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (Ambruosi împotriva Italiei, 2000, Burdov împotriva Rusiei, 2002). Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit în sensul Convenției, fiind, deci, o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile unei crize financiare accentuate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Marian Ionel Gherman, Victoria Mariana Ioan, Dumitru Ioniță, Gheorghe Ivan, Ana Maria Ilie, Laurenția Camelia Lică, Dimitrie Bogdan Licu, Elena Oltenceanu, Andreea Oprea, Nicoleta Pantilie, Florin Predescu, Răzvan Horațiu Radu, Alexandru Țurlea și Sorin Cezar Voicu în Dosarul nr. 6.677/301/2009 al

Judecătoria Sectorului 3 București - Secția civilă, de Daniela Georgeta Enache, Elena Veronica Andreea Iura, Adriana Macarie, Elena Aneta Popa și Alina Gabriela Tambulea în Dosarul nr. 8.783/302/2009 ale Judecătoria Sectorului 5 București - Secția a II-a civilă și de Antonela Anemary Costache, Liliana Ciupercă, Viorica Dinu, Cristian Jipa, Brândușa Elena Gheorghe, Manuela Carmen Mladin, Grațiela Monica Constantin, Ioana Cleopatra Radu, Iosefina Pârvu, Elena Burlan, Florentina Vasilățeanu, Irina Mirela Vâlceanu, Mitu Stegaru, Mihaela Niță, Cristina Carmen Craiu, Geanina Teodorovici, Mihai Rotaru și Alin Valentin Vișan în Dosarul nr. 22.135/299/2009 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean
